töötuba sisse ei seatud, kuna uues asutises polnud seda ette nähtud. Vabanenud endisis ruumes avati Vaeste Ühiselumaja.

Tung vanadekodudesse on väga suur ja olemasolevad asutised ei suuda täiel ulatusel rahuldada nõudmist.

Edukamaks töötamiseks osakond vajaks suuremaid ruume, kuid senini pole linnavalitsusel olnud võimalik neid muretseda.

KINNINE HOOLEKANNE LASTE ÜLE.

„KARLOVA-KAAGVERE" LASTE-VARJUPAIK.

Varjupaik sai aluse Karlova mõisas lasteaidniku R. Hendrikson'i poolt 24. apr. 1919 ellukutsutud lasteaiast, mille linnakoolivalitsus juulist 1919 võttis oma hoole alla ja avas lapsile kooskäimiseks ning mängimiseks maksuta. Koos käis siin 80 eelkooliealist ja 70 kooliealist, kokku 150 last. 1. augustist 1919 alates võttis linna hoolekande-osakond enda kätte hoolitsemise lasteaia majandusliku külje eest ja hakkas kehvemaile lapsile andma maksuta lõunasööki ja õhtuoodet, mille osaliseks said 50 last. Linna hoolekandeosakonnaga ühines maavalitsuse töö-hoolekandeosakond ja nüüd hakati võtma vastu lapsi ka maakonnast, pannes päärõhku vastuvõtmise juures vastuvõetavate kehvusele; eriti vastutulelik püüti olla sõja läbi kannatada saanud kehvadest perekondadest päritolevaile ja sõjameeste lapsile. 22. sept. ühendati Õnne uul. asetsev linna lastevarjupaik Karlova omaga, jättes esialgu sõime kui varjupaiga osakonna Õnne uul. 6. nov. toodi ka rinnalaste osakond „Karlovasse" üle.

Riideilt ja jalatseilt olid lapsed esialgu viletsas seisukorras, kuid novembrikuu lõpul sai varjupaik Ameerika Punase Risti poolt riideid, pesu ja voodivaipu. Siis läks varjupaigal korda osta veel E. P. R. Päävalitsuselt pesurõivast ja voodivaipu ning muretseda ka jalatseid.

1919. aasta lõpul oli varjupaigas 10 teenijat.

Lastekodu juures töötav rinnalaste osakond jättis esialgu hügieeniliselt palju soovida. Kunstliku toitmise tagajärjel tulid rinnalaste osakonnas alla ½-aastaste laste juures ette lihaste kangestus ja kõhu korratused. Nakkushaiguste tagajärjel suri 1921. a. 5 rinnalast.

Samuti mõjusid takistavalt ruumide mittevastav suurus ning läbikäidavad toad, mis raskendas korrapidamist ning haigete laste terveist eraldamist. Ka puudus vannituba. 1922. a. seati sisse vannituba 3 vanniga, laste pesemisruum 2 veerenniga à 13 kraani ja 10-voodiline haigetuba. Lastekodus oli nähtud ette ruumi 100 hoolealusele.

1921. a. 1. aprillil kutsus hoolekandeosakonna juhataja kokku koosoleku Rinnalaste- ja emadekodu asutamise asjus. Koosolek tunnustas säärase asutise ellukutsumise väga vajaliseks, sest imikute kasvatamine koos kooliealistega, kus arstlik järelevalve nõrgem, ei ole soovitatav.

1922. a. teiseks pooleks oli laste arv Karlova lastekodus tõusnud 138-ni. Kuna selle hoolealuste arvu juures kodu üldise korra ja samuti kasvatusliku külje eest hoolitsemine muutus raskeks, siis otsustati eraldada eelkooliealised lapsed eri kodusse.

Tartu I, lk. 120